

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Belgische Staat

Verwerende partij: Biologie Dr Antoine SPRL

Prejudiciële vraag

Is het met de in de Vierde richtlijn (78/660/EEG) van de Raad van 25 juli 1978 betreffende de jaarrekening van bepaalde vennootschapsvormen (PB 1978, L 222, blz. 11) besloten liggende regels voor het opstellen van de balans, volgens welke

- de jaarrekening een getrouw beeld moet geven van het vermogen, de financiële positie en het resultaat van de vennootschap (artikel 2, lid 3, van de richtlijn),
- de voorzieningen voor risico's en verplichtingen een dekking beogen te vormen voor naar de aard ervan duidelijk omschreven verliezen of verplichtingen die op de balansdatum als waarschijnlijk of als vaststaand worden beschouwd, doch waarvan niet bekend is in welke omvang of wanneer zij zullen ontstaan (artikel 20, lid 1, van de richtlijn),
- het voorzichtigheidsbeginsel steeds in acht moet worden genomen en in het bijzonder geldt dat
 - winsten slechts mogen worden opgenomen voor zover zij op de balansdatum gerealiseerd zijn,
 - alle voorzienbare risico's en mogelijke verliezen die hun oorsprong hebben in het boekjaar of in een vorig boekjaar, in aanmerking moeten worden genomen, ook als deze risico's en verliezen pas bekend worden tussen de balansdatum en de datum waarop de balans wordt opgesteld [artikel 31, lid 1, onder c), aa) en bb), van de richtlijn],
- lasten en baten betreffende het boekjaar waarop de jaarrekening betrekking heeft, in aanmerking moeten worden genomen, ongeacht het tijdstip van betaling van deze lasten of ontvangst van deze baten [artikel 31, lid 1, onder d), van de richtlijn],
- de activa en passiva elk afzonderlijk worden gewaardeerd [artikel 31, lid 1, onder e), van de richtlijn],

verenigbaar dat een vennootschap die een aandelenoptie schrijft, de voor de optie ontvangen prijs op de actiefzijde van de balans boekt in het boekjaar waarin die optie is gelicht, of bij het verstrijken van de geldigheidsduur daarvan, om rekening te houden met het risico dat de optieschrijver door zijn toezegging loopt, [en niet] tijdens het boekjaar waarin de optie is geschreven en de prijs daarvoor definitief is verkregen, waarbij het door de optieschrijver gelopen risico afzonderlijk wordt gewaardeerd door boeking van een provisie?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Commissione tributaria di Secondo Grado di Bolzano (Italië) op 31 oktober 2016 — Agenzia delle Entrate — Direzione provinciale Ufficio controlli di Bolzano/Palais Kaiserchron Srl

(Zaak C-549/16)

(2017/C 030/23)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Commissione tributaria di Secondo Grado di Bolzano

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Agenzia delle Entrate — Direzione provinciale Ufficio controlli di Bolzano

Verwerende partij: Palais Kaiserchron Srl

Prejudiciële vraag

Moet artikel 401 van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde aldus worden uitgelegd dat de belasting over de toegevoegde waarde en de registratieheffing (over contracten voor de verhuur van onroerende kapitaalgoederen als bedoeld in artikel 40 en in artikel 5, lid 1, sub a bis, van de Tarieflijst, deel een, bij decreto del Presidente della Repubblica nr. 131 van 26 april 1986) cumulatief geïnd mogen worden of aldus dat laatstgenoemde belasting het karakter heeft van omzetbelasting?

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Centrale Raad van Beroep (Nederland) op 31 oktober 2016 — J. Klein Schiphorst tegen Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

(Zaak C-551/16)

(2017/C 030/24)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Centrale Raad van Beroep

Partijen in het hoofdgeding

Verzoeker: J. Klein Schiphorst

Verweerder: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

Prejudiciële vragen

- 1) Mag de in artikel 64, eerste lid, aanhef en onder c, van verordening (EG) nr. 883/2004 ⁽¹⁾ gegeven bevoegdheid, gelet op de artikelen 63 en 7 van verordening nr. 883/2004, doel en strekking van verordening nr. 883/2004 en het vrij verkeer van personen en werknemers, aldus worden toegepast dat een verzoek om verlenging van de export van een werkloosheidsuitkering in beginsel wordt geweigerd, tenzij naar het oordeel van het Uvw [Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen] gegeven de bijzondere omstandigheden van het concrete geval, bijvoorbeeld in het geval dat er een concreet en aantoonbaar uitzicht is op werk, in redelijkheid niet tot weigering van exportverlenging kan worden besloten?
- 2) Zo nee, hoe dienen lidstaten de in artikel 64, eerste lid, aanhef en onder c, van verordening nr. 883/2004 gegeven bevoegdheid wel toe te passen?

⁽¹⁾ Verordening van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels (PB 2004, L 166, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Kammergericht Berlin (Duitsland) op 3 november 2016 — Doris Margret Lisette Mahnkopf

(Zaak C-558/16)

(2017/C 030/25)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Kammergericht Berlin

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekster: Doris Margret Lisette Mahnkopf